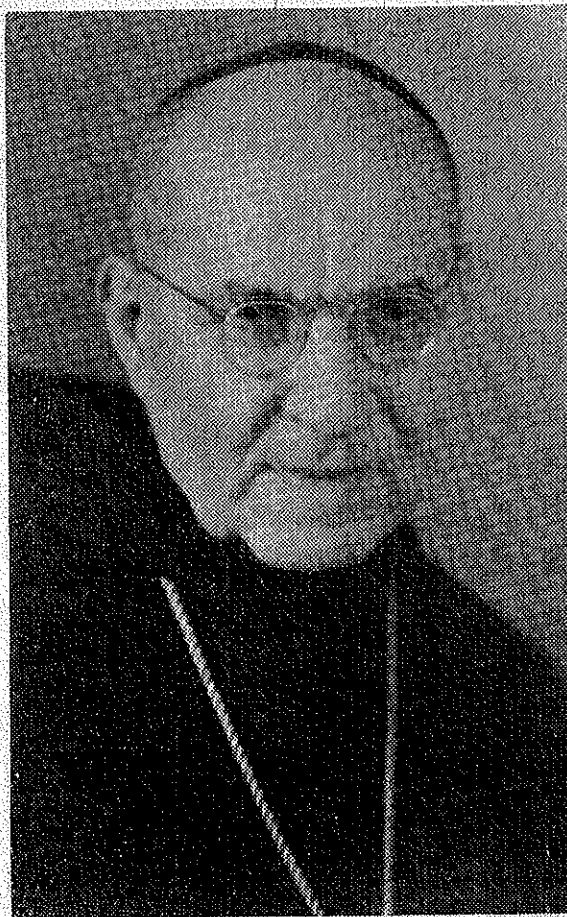

VIJESTI

UMRO NADOPAT BENEDIKT BAUR

Poznati je liturgijski pisac bio najprije dugo vremena profesor dogmatike i učitelj novaka u Beuronu, a onda u S. Anselmu (Rim). G. 1938. imenovao ga Pijo XII nadopatom njegova samostana. Znamo u kojim je prilikama onda živjela Crkva u Njemačkoj. Osobito je nastojao svoje monahe nutarnje izgrađivati. Njegovom su mudrom vodstvu i još više molitvi mnogi pripisivali što za vrijeme nacizma Beuron nije bio posve zauzet kao što se dogodilo skoro svim opatijama. Poslije rata se je pobrinuo za fundaciju Las Condes (Santiago, Chile). G. 1955. predao je 78-godišnji starac opatsku službu u mlađe ruke, a sam je još više nastavio držanjem duhovnih vježbi za svećenike i redovnice, a tako i pisanjem. Zadnje mu je djelo životopis prijatelja kard. Schustera o

kojemu se vodi proces za beatifikaciju. Bivši je nadopat i dalje živio vrlo izgledno. Novom je poglavaru dolazio po dozvolu i blagoslov za sve svoje poslove. Kad je bio kod kuće, nije falio u koru, osim ako ga je priječila bolest ili staračka slabost. Dok su braća 10. XI 1963. molila nonu, izdahnuo je sjedeći. U rukama su mu našli časoslov otvoren kod te hore i tako je otišao na »praemium mortis sacrae«. Na sprovod mu je s koncila doletio nasljednik Benedikt Reetz, koje mu su mnogi saborski oci izrazili saučešće, jer je opat Baur bio vrlo poznat, osobito svojim knjigama koje su prevedene na više jezika. I kod nas su izišla 3 sveska »Rasvijetli se« (4. je o svecima najopširniji). To su najljepša liturgijska razmatranja što ih imamo.

